

Передплата	
на «РУСЛАНА» виходить:	
в Австрії:	
на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.
За границею:	
на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків
Одноразове число по 8 кр. ав.	

РУСЛАН

«Варени ми очи і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудни.
 Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає ся лише на попередне застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Рускі написи орієнтаційні в ц. к. Судах.

Коли в наслідок розпорядку міністра справедливости гр. Гляйспаха заводжено перед двома роками на орлах, уміщуваних на всіх будинках судових східної Галичини, побіч польських також рускі написи, поручив рівночасно президент висшого ц. к. суду краевого у Львові всім підвладним судам, щоби постарались о рускі написи орієнтаційні в будинках судових, а то асигнуючи самі відповідну квоту з свого фонду підручного. Начальники судів однак прочитали собі те, видно не дуже остро спрецизоване порученє, та на тім і скінчилось, бо з виїмкою ц. к. суду краевого львівського та ще може якого, ніяких написів орієнтаційних в рускій мові і доси нема.

Як небудь перед кількома місяцями була про се згадка в «Руслані», а також візитації і ревізії судів від часу видання повисшого порученя вже нераз переводились, мимо то й доси справа не посунулася наперед, хоч, колиб хто був про се умішнув ся де слід, то доси написи рускі вже певно були би. А се справа, хоч на перший погляд дрібна, однак має своє значінє і нам ніяк не вільно собі легковажити сего прирбаня, на котрого зреалізованє ми ждемо 28 літ, бо від 5 червня 1868, коли то вишло звісне розпорядженє заводяче польську мову яко урядову в ц. к. судах галицких.

Треба отже сю сиваву пригадати, кому належить і цілком рішучо домагатись єї зреалізованя. А тепер саме пора на те, бо з огляду на нову інструкцію судову, котра входить з новим роком в жите, будуть вже тепер виготовляти нові написи орієнтаційні для судів, відповідно до нових назв, котрі вперше вводять ся інструкція, як на пр. бюро подавче (Einlaufstelle), виділи судові, отже на пр. виділ процесо-

вий I., виділ процесовий II., ґрунтовий III., для справ неспірних IV. і т. и. Найпрактичнішою і найкоротшою дорогою булаб така, якої держав ся висший ц. к. суд краєвий у Львові що до згаданих горі орлів, — а то, що сам замовив їх для всіх ц. к. судів, а відтак гроші за їх придбанє від кожного ц. к. суду собі стягнув.

Коли тепер і то не гаєчись сеї справи не припилюємо і без нашої інтервенції позаводять виключно польські написи орієнтаційні, то відтак дотичні сфери готові вималять ся, що забули... а з фінансових зглядів не можуть поносити вдруге такий видаток. Тож пилюймо сего поки час!

Вартовий.

Огляд книжок і часописий.

Die Sozialdemokratie in Theorie und Praxis oder ein Blick hinter die Coullissen. Von Teodor Lorentzen.*

(Дальше).

Партії в соціалістичнім таборі.

Посеред соціальної демокрації є неперечного засадничі ріжницї в поглядах, а до заострення сих ріжниць причиняють ся всякі особисті обставини і деякі давні традиції. Соціална демокрація в Німеччинї повстала взагалі не яко одноцїльна партія. Бебель і Лібкнехт стояли довгий час в найскравійшій суперечности до Ляссала. Так звані Айзенахенці (на конгресї в Айзенах 1869 р. розділили ся Маркиссти Бебель і Лібкнехт від прихильників Ляссала) напятахували Швайцера шпігуном і правительственным орудієм. Між Берлінцями і Айзенахенцями були все значні суперечки. Борба поміж старими і молодими все ще в живій тямці (між рускими радикалами є також старі і молоді Ред.), а се не є виключене, що знов відлучить ся якась партія, що зближить ся до поглядів Моста і Гасельмана (анархісти). Бебель і Лібкнехт не є вже тепер молодечими шумиголовами з давніших часів, они вже входять у вік вигоди і радіб вже

*) Див. Ч. 155.

спочивати на гірко заслужених ларврах, позаяк они абсолютно розказують масам. Ті панове не мають ніякої причини змінити теперішнє своє становище, позаяк соціална демокрація, наколиб она дійшла до влади, не далаб їм вигіднішого становища, як они нині мають. Ті панове побирають великі пенсії, з котрих не тільки можуть дуже вигідно вижити, але можуть чимало оцадити, а все те відпало би, скоро би виїшла в жите соціалістична держава. Тоді виїшла би на яву їх неспроможність, позаяк нарід не дав би ся дальше дурити пустими обіцянками, але домагав би ся діл. Тоді виявилоб ся, що соціалістична держава будуччини є утопія і вісеїтніця. Могло би легко дійти до того, що завзяті товариші тоді усунулиб їх від керми і захопили би керму в свої руки. Для тих панів тепер найвигідніше задержати теперішнє становище. Однак ніколи не мали єї проводирі тільки клопоту з втихомирюванєм неспокоїних елементів як по знесеню соціалістичного закона. На бурливих вічах мусїли они виправдувати становище своє в парламенті. Віча ухвалювали раз довіріє, другий раз догану для Бебля і товаришів за їх поведєнє в парламенті. Вправді повело ся Бебльови і товаришам виключити з партії неслухняних учеників соціальної науки і виперти їх до табору анархістів. Але що з того виїде, покаже будуччина. Дармо виглядалиб ми упадку соціалізму ізза суперечки або розладу в соціалдемократичній партії. Навіть колиб внутрішні суперечки довели до хвилевого розділу, то соціалістична партія, розбита на части буде getrennt marschieren, а vereint schlagen. Внутрішній розлад може пошкодити хіба проводирям а не партії. А чи проводирі звуть ся Бебель, Лібкнехт, чи Фольмар, Шіпель або Кварк, се для нас бай-дуже; бо они все остануть революційною партією. Ріжниця хіба лише та, що одні яко чесні соціалдемократи ідуть прямо до своєї мети, коли тимчасом иньші приманюють селян і селянам плетуть, про «хлопску справу» а міщанам про будучу державу соціалістичну. Ціль одна і та сама, лише дорога до цілі трохи иньша. (Зовсім так само справа стоїть з нашими т. зв. радика-

Українські мелодії.

СТЕП.

Степ і степ, один без краю
 Аж до моря берегів,
 Без озер, річок, без гаю,
 Тільки з купами стогів.
 Ні гайочку, ні лісочку,
 Чорна, голая земля,
 Не шепоче в холодочку
 Вод холодних течія.
 А найде гроза з громами,
 З моря хмари налетять,
 Перехрестять степ огнями,
 Над ланами прогремлять, —
 Він проснеть ся, він очнеть ся,
 Грому груди підставля,
 Заговорить, засмієть ся
 До небес спра земля.
 Мертвий степ. Єго громами
 Тільки й можно розбудить...
 О, нехай же грім над нами,
 Грім цілющий прогремить!

ДУМКА.

Прожити вік свій тихо, мирно,
 І не зазнати в свѣті зла,
 Солодко пити, їсти мирно,
 І вік проспати свій примірно, —
 Ось та мета, чи краще — мла,
 Якою люди закривають
 Питаня вічні і страшні
 Безодні чорні, де на дні
 Скорблячих душ товпи блукають.
 А в мирі — зло, а мир — в пітьмі...
 А люди з ситою душею
 Несуть про братство ахинею,
 Лишивши мерзнуть при зимі
 І опухати з голодівки
 Тих, долі пасинків сліпих,
 Що їм же хліб з своєї нивки
 Несуть останній. Се не гріх.
 А гріх страшній — сказати сьміло,
 Що правди в нас ніде нема,
 Що рабство й віра освятила,
 Штиками сила закріпила,
 Давно вже виживши з ума;
 Що тмурканські істукани
 Востали знов, і знов боги, —
 За се — тюрма, за се — кайдани,
 Кайдани, рабство, батоги...

НАРОД.

Не сфінке — народ, а вольне море,
 В верху — вода, на дні — піски,
 А ви, панки, на срам та горе —
 Пусті лиш тільки бульбанки.
 Спокійне море при годині.
 Пливе безпешно й каючок
 По стеклянїй його рівнині
 І ряд веселих бульбашок.
 І їм здаєть ся, що й пучина
 Така-ж спокійна і ясна,
 Що їм підвласна вся рівнина,
 Для їх і зроблена вона.
 Химерно; там, на дні, без свѣту,
 В незримій оком глибині
 Свою роботу плодівиту
 Жильці справляють водянї,
 А тут, на березі, дитица
 По хвилі бє прутком лози,
 Вдає із себе господина
 Над морем сили і грози.
 А встане море, захвилює,
 Заходять зрушені піски,
 Хто ним, могучим, закермує,
 Де будуть бідні бульбанки...

Наум Чермак.

лами — одні виразно і явно признають ся до соціалістів, другі оглядаючи ся на духовенство і селянство, плетуть їм про «хлопську справу»; тай ті, що признають ся явно до соціалізму, дурять ще руску суспільність, що ніби то они не покидають ся рускої національності! Соціалізм — і національність?! Ред.).

Щоби своє становище удержати, видали проводирі строгі закони против власних товаришів. В організаційнім статуті соціальнодемократичної партії в Німеччині сказано в §. 1.: Товаришем партії є кожда особа, котра узнає програму партії і партію тревало підпірає матеріально. §. 2. До партії не може належати, хто допустив ся значної похибки проти програми партії або нечесного діла, або тривало відказав підпомагати партію матеріально. Про приналежність до партії або виключення з неї рішають товариші партії поодиноких міст партійних або округів виборчих до парламенту. Против сего рішення вільно дотичному відкликати ся до заряду партії (§. 13) і до віча партії (§. 7).

Давна приповідка в так званих нових провінціях всуває Бісмаркови в уста отсі слова: «Позволь людям говорити, що хочуть, щоб лише платили, до чого они зобовязані! Сего слова мабуть Бебель і товариші не признають зовсім, бо їх статут організаційний каже: 1. добре затиснути рот і нічого не говорити, що нам не подобає ся, інакше не належите до нашої партії. (Що їм о сю точку головню розходить ся, о тім дізнали ся неспокоїні духи досить ясно: молодих виключено, позаяк були за радикальні і не хотіли ждати, поки партійним божкам сподобає ся завести соціалістичну державу; Теод. Вехтер, Дресбах, Рідт і ин, виключені, позаяк не були досить радикальні). 2. Хто постійно не піддержує матеріально партії, не належить до партії. (Се не значить нічого иншого, як щоби робітник частину своєї гірко заробленої плати віддавав тим панам, щоби они собі добре жили. А як робітник не хоче? Тоді его виключають з чесного сего товариства). З того виходить, що: соціална демократія спекулює лише на робітничу кишеню!

Далі буде.

Процес

проти Бойчева, Новеліча і Василєва

почав ся в Софії 20 липня. Акт обжалованя гласить: Анна Сімон, Угорка роджена в 1875 р. в Пешті, донька магазинера залізничного, утєкла яко 17-літня дівчина від недоброї мачихи, вступила до тінгля-танглю яко сьпівачка, виїхала в 1893 р. до Білгороду, а відтак до Софії. В Café chantant пізнала она і полюбила ротмістра, Петра Бойчева. В 1894 р. повила доньку. Від сего часу Анна залишила виступи а віддалась плеканню дитини. Бойчев обіцяв їй женитьбу. Але вже в марти 1896 р. відіравав єї назад до Пешту до вітця, з письмом, в котрім заporučав, що оженить ся з Анною, скоро лише обставини поправлять ся. Анна вернула небавом до Бойчева, а від сего часу любовні їх зносини дуже погіршили ся. Нужда і свари з Бойчевом томили бідну дівчину. Хвилями з жалю божеволіла майже, а любови до уводителя не могла позбути ся. В серпни 1895 р. купив Бойчев земельний маєток. Але фінанси его не поправились. Треба було глядати спасеня в богатім подружю. В січні с. р. заручив ся Бойчев з богатою панянкою, небавом і відбуло ся весіле. Як-раз перед весілем спровадив Бойчев свого брата Николу до Софії і трудив ся над тим, щоби брат полюбив Анну. Але Анна не подала ся на ту інтригу. 20 марта розказувала Анна своїм товаришкам, що Бойчев бере єї з собою на 2—3 місяці до Филипополя. Бойчев дійсно виїхав туди, призначений до прибочної служби княгині болгарської. Одного дня одержала Анна письмо від Бойчева, щоби під опікою брата приїхала до Филипополя. 25 марта привіз Никола Бойчев Анну на місце, а в гостинниці, куди заїхали, записав ся яко Н. Стоянов з женою. Дня 31 марта напірав ся з своєю любовю до Анни Никола так дуже, що мусіла боронити ся поліном. В гостинниці викликав сей факт великий скандал, в слід за чим обоє мусіли перенести ся до гостинниці Родоне. Никола Бойчев відїхав небавом до Гер-

манлі. Лишивши ся без гроша, Анна удалась до палати княгині, щоби просити Бойчева о запомогу. Єї не допускано. Сцени ті повторили ся кілька разів, а тоді Бойчев рішив ся покінчити з Анною. 6 цвітня покликав він до палати княжої префекта поліції, Новеліча, і велів єму видалити Анну з міста. Конференція ся з Новелічем закінчилась мабуть пляном убитя Анни. Виїхавши з княгинєю на островчик Рогош, о 10 км. від Филипополя, Бойчев винайшов там на ріці Мариці під мостом затону глибоку. Місце се мало бути гробом для нещасної Анни. Бойчев втягнув відтак в свій плян гайдуга Богдана Василєва. Одного дня одержала Анна письмо, подане їй через фіякра Алексєва, в котрім Бойчев запросив Анну на сходини біля згаданого мосту на Мариці. Анна мала при тій нагоді відобрати собі у Бойчева новий капелюх і загортку. Утішена сим Анна показала письмо Бойчева своїм товаришкам в каварни. Але другого дня не прислав Бойчев по неї обіцяну повозку. Анна пішла проте опять перед палату і виправила там нову авантуру. Небавом потім одержала она друге письмо від Бойчева з записинами до его двора. Вечером о 7 годині 9 цвітня мав приїхати по неї фіякер і завести до звісного мосту, де мав ждати Бойчев. Товаришки віраджували їй ту нічну прогульку. Але Анна не трівожилась, скоро — як казала — буде з нею «патушка», себ-то Бойчев. Дня 9 цвітня вибралась Новеліч і Василєв над Марицу (о 4 год. сполудня) щоби роздивились в положеню біля мосту. Вечером надїхав туди фіякер замовлений Новелічем. Новеліч велів фіякрови полишити віз, бо як сказав, тут є справа поліційна. Візник підчинив ся волі префекта поліції без всякого опору. По Анну поїхав тепер Василєв, перебраний по цивільному і привіз єї небавом на згадане місце біля мосту. Тут явили ся також Бойчев і Новеліч. Анна злякала ся, мабуть передчувала щось лихого. Коло памятника жени генерала Скобєлєва (звісного вожда в турецько-російській війні) она вискочила з закритого фіякра. Але Бойчев і Новеліч всадили єї насильно у віз і змусили вдихувати хльороформ. Анна ще раз видерлась убійникам і стала кричати.

Але даром. Хльороформ унів єї. Фіякра поставлено відтак по другім боці ріки, Анну сплюсчували Василєв, а Бойчев і Новеліч пішли шукати каміня. Торбинку Анни з годинником перстєнями і спинкою забрав Василєв. Анну обв'язано шнуром в половину, до шнура прицплено камінь і Бойчев враз з Новелічем кинули жертву з мосту в воду. По повороті з лобного місця Бойчев сєйчас удав ся до своєї жени а префект до бюро, куди Василєв притаскав небавом куферок Анни. Сей куферок закопано відтак під помостом в бюрі префекта. Позаяк від сего часу Анни ніхто не бачив, то повстало підозрінє, що їй лучила ся якась пригода. Вість таку подав один дневник софійський. Тоді Новеліч вислав до сего дневника відомість, що Анна відїхала до Відня. Справою сею заїнтересувала ся небавом поліція відєньська і она провірила, що Анна не прибула до Відня. Аж тоді з порученя міністра болгарського для справ внутрішних виготовив суд слідство Новелічу і Василєву. Придавнені до стїни они зізнали все, але в цілу справу втягнули і Бойчева. Тїло Анни вишпило по 20 днях і его вилунали рибаки. До розправи покликано 64 сьвідків. Деякі з тих сьвідків зізнали, що Новеліч і Василєв були критичного дня (9. цвітня) на мості над Марицою. Торбинку Анни з дорогочінностями найдено в хаті Василєва і деякі листи від Анни. На тїлі і шні Анни відкрито знаки від шнура. Видко, що Бойчев єї удушив. Бойчев оженив ся з 18-літною дівчиною. З вязниці писав лист до княгині, в котрім просить, щоби она его ратувала сьвідченєм, будь-то він в критичнім дні находив ся за обідом в палаті двірській. Впрочім 22. липня признав ся жандарм Василєв до вини, а і Новеліч не дуже відказуєсь від участі, додаючи, що Бойчев перед киненєм Анни до води удушив єї петлею. Сам Бойчев відпірає ся від всякої вини. — Історія ціла сьвідчить дуже погано про службу безпечєньства в Болгарії.

Вісти політичні.

Урядова «Wiener Ztg.» оповістила цісарске розпорядженє з д. 15 с. м. підписанє цісарем а контрасїгнованє всіма міністрами в справі додаткового кредиту до бюджету і до інвестиційного прелїмінара на 1897 р. Се кредити не предвиджені фінансовим законом на р. 1897. Між иньшими вставлений додатковий кредит для міністерства просьвіти: для університету львівського на устрій наукових закладів і клінік 36.000 зр. Для низшої гімназії в Цілей аж до кінця року шк. 1896/7, взглядно до дальшого удержаня словінсько-німецкої науки гімназійної 12.500 зр.; на надвишку коштів будови залізничної лінії Станиславів-Воровянка 150.000 зр. За те квота 165.000 зр., вставлена в інвестиційнім прелїмінари на р. 1897 в етаті міністерства судівництва на закупню судового будинку в Сяноку, не буде ужита.

«Politik» подає з Марбурга в справі цілейської гімназії ось яку допись: Рішенє в справі утратквістичної гімназії в Цілей запало, а коли хочемо коротко представити вражєньє зробленє сим рішенєм на Словінцях, то мусимо сказати: оно викликало найживіше чувство невдоволеня. Утратквістичну низшу гімназію зносить ся а на єї місци не заводять ся н. пр. рівнорядних клас при ц. к. висшій гімназії, котра ніколи не була німецким ставом посіданя, лише проїздоричні класи гімназійні з власною управою. Тим рішенєм теперішній міністер просьвіти дійсно пожертвував позицію, котру Словінці і більшість ради державної виборила по трудній боротьбі. А в якій цілі? Лише для привиданя ласки німецких націоналів. Комунікат поданий «Fremdenblatt»-ом є вправді вельми замазаний і не визначає ся зовсім ясностю. Але для словінської людности слова міністра зовсім ясні і виразні. П. міністер певно думає: ся дорога веде до наміреної цілі, себ-то до цілковитого знесеня утратквістичної гімназії. Кождий крок зроблений або залишений міністерством просьвіти в сій справі мав би ту саму ціль перед очима. Щоби се прискорити розпорядив міністер перед кільканащати днями, що управитель гімназії не сьміє під жаждним усєвом приймати більше як 50 учеників. Але не тільки в сій справі, а при кождім іменованю відчуває словінський нарід на полі шкіл середних особливо в Стирії і Каринтії руку п. міністра. Найважніші посади обсаджують різкими німецкими націоналами. Пригадуємо лише обсаду директору в учительській семінарії і посади краєвого інспектора шкіл в Цельовці. Могили ми навіть доказати, що німецко-національні послали були кумами в сій справі. Найновішні обсада краєвої інспектури шкільної для середних шкіл в Стирії і Каринтії відєньским директором дром Лямплем вложила всему тому вінець. Словінська людність мусить вдоволяти ся тим, щоби єї дітий учили і інспекціонували німецкі націонали, котрі ані не уміють ані навіть не розуміють словінської мови. Все те видає ся міністрови просьвіти відповідним. Ми переконані, що наші послы сим не вдоволять ся, а не менше ми переконані, що послы ческого народу не допустять, щоби найскромніші придбана і домаганя словінського народу діставав furor teutonius в жертву.

На єї слова дописувателя «Politik» можемо замітити, що ані крихти не сумніваємо ся, що за сею кривдою Словінців вступить ся солідарно не тільки Славянський християнсько-народний Союз, але й вся парламентарна більшість.

З Любляни доносять телеграфічно дня 23 с. м., що там мають зібрати ся всі словінські і хорватські послы на конференцію дня 30 с. м. задля наради над політичним положенєм. Очевидно предметом наради буде між иньшими також цілейська справа.

У Відни відбули 22 с. м. християнсько-соціалні послы партійну конференцію і ухвалили на ній резолюцію, в котрій партія рішучо ганить гнет і обмеженє права свободної обміни гадок, а то задля відомих манїфєстаций німецкого народу по оповіщеню язикових розпоряджень. Дальше домагає ся резолюція знесеня язикових розпоряджень і управильненя сєї справи в законодатній дорозі з увагладненєм справедливих домагань з німецкої сторони. Резолюція висказує надїю, що всі ческі Німці вистревають в боротьбі против розпоряджень і що

остануть вірними народній справі та не дадуть звести ся на бездорожа махінаціями деяких клериків, як і лібералів та сполучених з ними Шенереріанів. — Видно із сеї резолюції, що й антисеміти уважали потрібним і на часі показати світові свою німецько-національну краску.

В Угорщині сподівали ся в парламентарнім положенню значного звороту. Проводирі опозиційних сторонництв переговорювали з президентом угорського союму в присутности президента міністрів. Опозиція заявила, що прийме закон о цукрових преміях і заразом всі наглядчі предложенія разом із запровідним законом до карної процедури а домагала ся, щоби лише §. 16 запровідного закона, котрий усуває зпід компетенції судів присяжних образи і обиди заподіяні печатно приватним особам, переказано правничій комісії до повторного розслідження. Такі висті про згідливість опозиції розійшлись були передвчера в кульоарах сойму, але в самій палаті зовсім не слідно було такої згідливости. На черві стояло внесенє президента міністрів, щоби розправи замість від 10—2 відбували ся в соймі від 10—3 год. Опозиція (Кошут, Мольнар і Апоній) дуже завзято поборювала се внесенє. П. Стефан Тіса оборонював внесенє міністра-президента і домагав ся удержання поваги парламентаризму. Наколи обструкція дальше буде тривати, тоді лишать ся для більшости дві дороги до вибору: або перешкодити обструкції, або призволити на се, щоби парламентаризм збанкрутував. П. Сіма вніс, щоби правительству уділити вотум недовірія. Річ п. Тіса перебувала опозиція саркастичними замітками і так галасувала, що президент мусів замкнути засіданє. На слідуючім засіданю 22 с. м. дальше вела ся розправа над внесенєм міністра-президента, але єї не скінчено. Не прийшло до ніякого компромісу, позаяк п. Іванка з опозиції домагав ся відроченя §. 16 до осени. Опозиція рішила ся тижнями проволікати розправу над внесенєм міністра-президента, однак правительству предложити імовірно внесенє що до неустаючих засідань і введеня кльотіри (замикання розправи), позаяк регулямін угорського сойму не має ніякої постанови що до замикання розправи. Показує ся отже конечна потреба зміни регуляміну.

З ходу розправ тепер виявляє ся зовсім виразно, що обструкція спершу наміряла позорно звалити §. 16 карного закона, відтак звернула ся против податку від цукру, а тепер вже виразно стремить до поваленя кабінету і що до сих змагань порозуміли ся всі три опозиційні фракції.

Гр. Голуховский, відвідавши в понеділок Більова в Семерінгу, мав передвчера конференцію з російським амбасадором гр. Капітстом, а в неділю 25 с. м. виїде, як звичають віденські дневники, на відпустку до Франції. Про візиту гр. Голуховского у Більова пише берлинська Germania: »З огляду на попередню конференцію будучого секретаря державного справ заграничних, Більова, з кн. Гогенльогє приписують сій візиті особливе значінє, а відтак для того, позаяк гр. Голуховский стоїть на передодні виїзду до Франції, де стрітять ся з міністром Ганото, а на останку і задля того, позаяк Більов має небавом супроводжати цїсаря Вільгельма в подорожи до Петербурга.

Reichsanzeiger подає такий комунікат: Заведенє на якийсь час заборони привозу збіжа, чого домагає ся союз хліборобів, не дало би ся погодити з обовязуючими торговельними договорами і вже задля того годї вволити домаганню сего союзу.

Пруска палата панів прийняла в другім голосованю закон про звязки і товариства в текетї згіднім з ухваленим 30. червня, котрий надає сему закону виїмковий характер. Імовірно буде новеля прийнята і в третім читаню.

Петербурскій кореспондент берлинської Post звичає, що цар має видати два важні укази. Один з них має містити засадничі уступ-

ки, що до іновірців а іменно в мішаних подружжях сини мають право визнавати віру вітця а дочки віру матери. Другий указ має відносити ся до народної просьвіти. Цар мав іменно розпорядити, щоби кожда громада, котра того вимагати буде, дістала безплатно скарбовий ґрунт на будову школи і матеріали потрібні до будови. Тим способом посунулаб ся вперед народна просьвіта в Росії. Вість та вимагає ще потвердження.

В складі російського дипломатичного тіла наступили ще дальші зміни а іменно: надзвичайний посол в Персії, Бінцов, перенесений до Швеції, а на єго місце пішов Аргіропульо міністер-резидент при кн. черногорскім.

Царєва-вдова виїздить до Джемї а відтак до хорого сина в кн. Юрія в Абас-Туман. По дорозі має задержати ся в Петергофі і стрітяти ся з президентом французкої републики Фором.

НОВИНКИ.

— **Архинягиня Стефанія** пробуває тепер над долішною Волгою понизше Самари, а за кілька днів верне в Москву, де єї повитає в. кн. Сергій, відтак без incognito поїде до Петербурга на царскій двір.

— **Єго Еміненція Кардинал Сембратович** приходить знов до здоровля під доглядом лікарів і небавом має виїхати на дальший літній побут до Унева, де воздух лагіднійший як в Підлютім.

— **Підлюте**, де находить ся одна з літних палат Є. Еміненції Кардинала-митрополита, має бути получене з трансверзальною залізницею, а коло того заходить ся державець дїбр Єго Еміненції. Тим способом та чудова місцевість гірська, в котрій находять ся також йодово-сірчані води, була би лекше приступною для тих, що глядять не тільки привмности, але й поправи здоровля в таких водах.

— **3 тов. сьв. ап. Павла.** Виділ товариства на своїм засіданю з 12-го липня с. р. рішив устроїти духовні вправи для свьятичеників при кінці вересня в будинку семинарії духовної. Реклекції зачнуть ся в середу 22-го вересня у вечер, кінчать ся в суботу рано 25-го. Виділ установлюючи сей речинець мав взгляд на ту обставину, що багато свьятичеників, котрі будуть брати участь в синоді дисцезальнім, будуть перед тим могли відбутти духовні вправи. Дня 30-го вересня зараз по синоді відбудуть ся загальні збори товариства сьв. ап. Павла. Рівнож подає виділ до відомости, що від сїчня с. р. до тепер видав на цілі місяці 955 зр. 70 кр. (Сойм признає 1000 зр. річно для львівської архієпархії). На осїнь заповідас ся богато місяці під проводом оо. Василя і єпархіального клира.

— **3 наукового тов. ім. Шевченка.** На останних трох засіданях сего товариства, вела ся нарада над сими справами: 1. Скликано анкету статуту в цілі ухваленя проекту нового статуту товариства на 30-го червня с. р. (Анкета сеєя відбулась, ухвалила проект статуту і радила предложити сей проект аж на звичайних зборах в році 1898). До сеї анкети покликав виділ зпоза себе і зпоза делегатів секцій ще пп.: др. К. Левицького, др. С. Федака, А. Дольницького, о. Стефановича, В. Шухевича, Ю. Романчука, др. Щ. Сельского, Ів. Белея, др. О. Колессу, І. Копача, І. Раковского і В. Білецького. — 2. Удїлено академікови В. Гнатюкови за помогоу на етнографічну поїздку до руских осель в Банаті. — 3. Зміненено попередню ухвалу що-до участи в ювілейнім комітетї, бо з предложеня делегатів набрав виділ пересьвідченя, що ювілей буде мати за краску політичну, а се було би незгідне з статутом товариства. — 4. Принято до відомости, що з України прислано 786 зр. 50 кр. на резервовий академічний фонд товариства. — 5. Обговорено справу щоденного отвореня читальні (при наглядї осїбною до того призначеного урядника), спільно з товариством »Просьвіта« почавши від жовтня с. р. — 6. Ухвалено устроїти в падолисетї 1898 р. ювілей 25-літнього істнованя Товариства ім. Шевченка враз з 100-літнім ювілеем першої появи »Енеїди« Котляревского. Було би пожаданю скліцати також в час тогю ювілею до Львова українсько-русских письменників. — 7. Принято до відомости, що ц. к. суд краєвий у Львові зарєстрував фірму друкарні товариства. — 8. На письмо др. Пулюя з Праги постановив виділ видрукувати деякі твори з спадщини П. Куліша по свому вибору. — Принято до відомости, що проф. Грушевскій призначив ремунерацію за

редагованє »Записок«, що єму належала ся на основі давнійших ухвал, на утворенє стипендії для академиків, що займають ся науковими працями.

— **В Києві** відбуло ся торжественне відкрите рілничо-промислової вистави дня 20-го с. м. при численній участі приїзжих промовою в. кн. Петра Миколаевича яко протектора. Павильони будуть всі готові з початком серпня, але вже й тепер вид вистави імпонуючий.

— **Руска література а злодій.** »Буковина« з 21 липня пише: Минувшої ночі около 11 год. до редакційного льокалю нашої газети закрав ся злодій і забрав собі на памятку будильник, що в часі тяжких літних канїкул будив хвальну редакцію зі сну, забрав порожний пулярес редактора і — аж нам жалко піддуреного злодія — украв також спинки, котрі виглядали, як золоті, але коштували тільки 20 кр. Гірко потім мусів розчарувати ся, як те все ліпше оглянув. Але ось що при тім цікаве. В нашім редакційнім льокалі вправді портмонетки порожні, але всюди: на полицях, на двох столах, на етажерці, на шафі і на печі лежить ріжнородна писана і друкована руска література, на стїнах висять ориґинальні образи руских малярів — і всю ту »науку, штуку і літературу« злодій зігнорував. Нема що злодієви дивувати ся, так само на науку, штуку і літературу не цікава і руска інтелігенція. Ніхто на тім не робить інтересу: ані автор, ані видавець, ані навіть — злодій, що науку, штуку і літературу міг мати за дармо.

— **Треба би рабіна.** Чи Чехи помирять ся з Німцями? Се питанє нині в часі. Дневники пишуть безнастанно, що Чехи з Німцями розійдуть ся раз на все. Нам пригадуєсь при тій нагоді факт, що мав лучити ся в Белзі чи в Садагурі. Жид і жидівка станули перед рабіном і кажуть: »Ми так не любимось, так не зносимо себе, взаїмно так не терпимо себе, що мусимо розвести ся«. Рабін поглянув на жінку, примитив, що она — Богу дякувати! — і каже: »Але хвилями ви мабуть обоє не коньче не любили себе? — »Та-а-ак!« — відвітила жінка, а чоловік притакнув головою. — »Тож не любіть ся так і дальше« — сказав мудрий рабін — і відустив обоє в мирі. Чи не іслати би Чехів та Німців до рабіна белского? Мабуть обом тим народам — Богу дякувати...

— **Американська »Свобода«** подає таке оголошенє: Молодий, красивий і маєтний мужичина, хочачий оженити ся, глядає старшого і досвідченого пана, щоби єго від того дурного наміру відрадив.

— **Дрібні вїсти.** Синод дисцезальний буде скликаний до Львова на днях 28 і 29 вересня. — Міністер залізниць Гутенберг приїде 12 серпня до Галичини на торжественне відкрите красвої льокальної залізницї на шляху Бірки великі-Грималів. — П. Теодор Косарчин з Нагорянки коло Бучача почав видавати часопись п. з. »Громадське слово«. — Дня 3. серпня відбуде ся в Дїдушницях великих (стація зал. Стрий п. Соколів) вінчанє укінченого богослова, п. Николая Яросевича з панною Єленою Нижанковскою, довньою місцевого пароха. — Дня 10. серпня відбуде ся в ярославській церкві вінчанє укінченого богослова, п. Василя Лициняка, з панною Софією Козловскою. — Минувшого вторника відбуло ся в церкві сьв. О. Николая у Львові вінчанє проф. львівської жєньської семинарії учительської п. Івана Бічая з панною Ліль, вдовою по адвокаті.

Наука, штука, література.

— **»Правда«** ч. 24. містить: Наука соціалїстів (Д. б.) Споминка про М. Шашкевича в 54 роковини єго смерти [з ілюстрацією] (конець). Рух просьвітно-економічний в Перемишлянськїм повіті (конець). Сьміх і горе: Гриць і Проць. Переписка ред.

— **»Правда«** ч. 25. містить: Наука соціалїстів (Д. б.) Купець. Августин Сїський яко приклад взірцевого купця. Хитрість Циганки, вірш И. Кацалая (К. б.). Які були на Руси школи за князїв. Щаслива старість (оповіданє). Наші селяни за морем о. Дмитрова (Д. б.). Ілюстрація: Середина хати в Стецевій коло Снятина.

— **»Правда«** ч. 26. містить: Наука соціалїстів (Д. б.). Школа братства ставропигійского у Львові. Хитрість циганки, вірш И. Кацалая (конець). Наші селяни за морем о. Дмитрова (Д. б.). Користь комасації ґрунтів. Ілюстрація: Замок кн. Острожских і башта на Судовій горі в Острозі.

Головний склад комісовий в аптїці під »СРІВНИМ ОРЛОМ«

Зигмунта Рукера
у Львові. 161 17—2

Гігієнічна охорона

ДЛЯ ПАНЬ

є найвигіднійшою і найлучшою.

Перевиснає всі дотеперішні спеціальности ґумові.

Картон 2 зр.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм і

3¹/₂ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженєм,

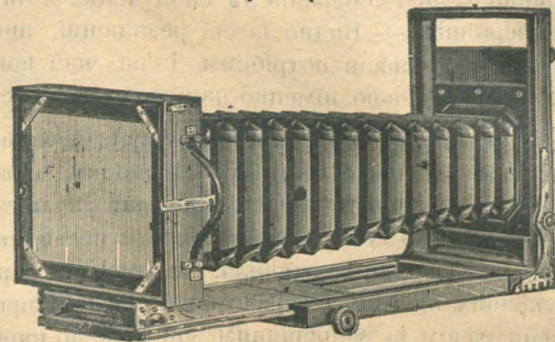
а всі інші находячі ся в обігу 4¹/₂% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-дневним речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Перший християнський

ново отворений склад апаратів і всіляких приборів

до заводової фотографії і для П. аматорів поручає низше цін у всіх фірмах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відвратною поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жадане виповідає ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартости апарату) з об'єктивами Voigtländer'a, Steinheil'a, Göerz'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Баторого 22. 131 8—140

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Перше заведене похоронне ЙОАННИ ОСТРОВСКОЇ

у Львові, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Уряджує похорони від поєдинчих до найсвітліїших зі званою совістностію і старанностію по як найприступіїших цінах.

Домовини в як найбільшій виборі.

Для дітей і панночок білий караван і білі убраня.

СКЛЕПИ при улиці Собеского ч. 9 і 33, а головний склад у власнім домі улиця Пекарска ч. 69. 156 6—13

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

МАГАЗИН

ОБУ

РУДОЛЬФА АЧКЕВИЧА

виконує обув з добірного матеріялу ших фасонів. — Обув дамска, мужеска,

веньства і непромакальна до польованя.

З провінції просить ся о старий оказ на міру.

123 9—22

РОБІТНЯ

ВИ

у Львові, улиця Сикстуска ч. 23

(стара почта)

тревало, елегантно, після найпові- і дитинна, спеціально для духо-

Робітня кравецка

АНДРЕЯ КОБІЛЬНИКА

у Львові

улиця Сикстуска ч. 30.

принймає всі замовленя на мужеску одіж, також для 125 9—10

Всч. Духовенства

і виконує красно, скоро і дешево.

Кароль Домічек

електро-механік у Львові

ул. Сикстуска ч. 23

газовим мотором двигане

Заведене

електро-механічне заводить найтривальше і найдешевше: дзвінки електричні, телефони, громозводи і такі інші.

Всякі направки орудує як найсовітніше.

ул. Хорущини ч. 11

старано устроєний фаховий

Варстат

для направи роверів удержує на складі славно-звієні світові Ровери «Адлер» разом прибори: гуми, ліхтарки, дзвінки і т. д. найлучшого рода. 160 9—10

РОБІТНЯ СТОЛЯРСКА

МИХАЙЛА ВАСИЛИЦІ

у Львові, улиця Різницка ч. 13.

Виконує всілякі роботи столярскі а іменно: меблі, порталі, іконостаси церковні, лавкі шкільні і церковні як також будовляні роботи приймає по уміркованих цінах.

З поважанєм

155 8—10

М. ВАСИЛИЦЯ.

Новости на дамскі сукні сезонові!

Матеріі вовняні, Зефіри, Батисти, Піки, Кретони, Перкалі, Брокати

АНТІН ПІЗУНСЬКИЙ

Львів, Академічна 12.

Парасольки,

Рукавички, «Фігара», ковніри коронкові, Паски, Фартушки.

Магазин богато заосмотрений.

Ціни низькі, конкуренційні.

151 16—47

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих

у Львові, Ринок ч. 25.,

(I. поверх)

приймає всілякі замовленя і виготовляє їх з густом і елеганцією після найсвіжіїших журналів.

Рукодільня слюсарска

Григорія Васіки

у Львові, ул. Коперника ч. 16.

Виконує всякі роботи входячі в обсяг слюсарства яко то: окутя до вікон, дверей, брам, кафльових кухонь, ваг децимальних, бальконів, сходів залізних, ганків, штахетів до гробовців і опарканованя церквей, хрестів надгробних і вежових, ліхтарнь надгробних і інших, канделябрів до церквей з кутого заліза, уряджує громозводи на церквах, приймає всякі направки замків і інших річий. 127 6—10

Фр. Іхньовський

(з Кракова)

у Львові, ул. Батория ч. 6.

Поручає звієні з доброти а не уступаючі в смаку праским шинки, краєні і сїкані ковбаси, і всякі інші вироби входячі в область масарства.

Товари виробляє з свіжого і чистого мяса.

Висилка на провінцію зі значним работом, котру виконує ся відвратно. 124 9—20